

Resultaten kikkerdritelling 2024. (Bron: RAVON)

Resultaten kikkerdritelling 2024

Opvallend dit jaar was de vroege start van de amfibieëntrek begin februari, ook het eerste kikkerdril van de bruine kikker werd kort daarna gezien. De resultaten van de kikkerdritelling komen uit op gemiddeld zeven eiklumpen per tuinvijver, hetzelfde als vorig jaar.

Tussen 28 februari en 24 maart werden er ruim 500 tellingen van eiklumpen gemeld via zowel Tuintelling.nl als Waarneming.nl, zie grafiek. Zoals gewoonlijk was Limburg bij de start van de tuintelling het beste vertegenwoordigd in de statistieken. Dat het juist daar gebeurt is niet zo vreemd. In dit deel van ons land

Kikkerdril in vogeldrinkschaaltje

Op 24 maart jl. stuurde Erwin Hooge ons deze foto, gemaakt in zijn achtertuin. Elk voorjaar zitten hier volop bruine kikkers, en meestal komt het wel tot een aantal klonten kikkerdril. Ook dit jaar keek Erwin elke ochtend of er misschien al wat kikkerdril in het vijvertje lag. Op zaterdag 23 maart zag hij nog steeds niets in de vijver liggen, maar tot zijn verbazing wel in een vogeldrinkschaaltje. Blijkbaar beviel dit plekje toch beter.

is het vaak net iets warmer, waardoor amfibieën er meestal ook iets eerder actief zijn. Door de zeer vroege start duurde het echter langer dan andere jaren voordat er ook in de rest van het land kikkerdril werd gemeld.

De Landelijke Kikkerdritelling kreeg dit voorjaar aandacht via regionale radiozenders en regionale dagbladen. Ook het Jeugdjournaal besteedde aandacht aan de telling en in de Volkskrant verscheen een pagina brede foto. Er kwamen opnieuw veel verhalen (zie kader) en vragen binnen via de RAVON-helppdesk. Alle tellers bedankt voor jullie waardevolle bijdrage!

Padden met 'pik'

Op 23 februari 2024 vond ik in een emmer bij het paddenschermp te Koningshof in Aerdenhout een pad met een verwonding op de kop. Het lijkt alsof de pad een 'pik' in zijn kop heeft gehad van een predator (vogel of bruine rat bijvoorbeeld). In het midden is de wond rood, de brede rand is wit en het vel lijkt weggescheurd (zie foto 1). De vrouwtjes pad stond rechtop in de emmer, ze wilde er uit. Geen idee of dat iets met haar verwonding te maken heeft, het geeft wel aan dat ze zeer levendig was. Navraag binnen de paddenwerkgroep leerde dat op 14 februari op een ander traject ook een pad met verwonding is gevonden (zie foto 2). Ook deze pad zat in een emmer en de wond lijkt groter en oppervlakkiger (ouder?). Het lijkt ook hier te gaan om een 'pik' en een stuk huid dat er af is en een kleine verwonding aan een pootje. Deze tweede locatie ligt op slechts 200 meter van de eerste (inderdaad, net bij een andere werkgroep). Wie snoept er van 'onze' padden? Ongeveer een maand later vinden anderen in een emmer, ruim een kilometer verderop langs dezelfde weg, een pad met 'vlekken' in de huid. Het lijkt alsof er bladresten aan de huid gekleefd zijn, maar nadere bestudering leert dat het gladde, beige stukken huid zijn. De vlekken lijken verzonken in de huid. Alsof ook deze pad een keer is aangevallen door een 'koppikker' en dat de huid genezen is van die verwondingen. De plekken zijn egaal rose/beige van kleur en er zijn geen bladnerven zichtbaar (foto 3). Een huidziekte is ook een mogelijkheid (herpes).

(Foto 1: Els Harinck)

(Foto 2: Veerle ter Haar)

(Foto 3: Barbara Cooper)

Early Warning System ziektes en verwondingen

Dit onderwerp is eerder behandeld in Schubben & Slijm nr. 40 (juli 2019) n.a.v. meldingen van Paddenwerkgroep Amerongen. We vragen iedereen om vooral alle opvallende zaken per mail te blijven melden, liefst vergezeld van goede foto's, via ziektes@ravon.nl.